

KOT

KUNST OMKRING TROLDEN

NR. 3, 23. ÅRGANG, AUGUST 2015

K.O.T. - Kunst omkring Trolden udgives i samarbejde mellem Museums- og Kunstforeningen for Vejen og Omegn og Vejen Kunstmuseum. Bladet udkommer fire gange årligt.

Redaktion: Gunna Kjelstrøm og Teresa Nielsen

Lay-out skabelon:
www.helle-jensen.dk

Tilrettelæggelse:
Frederik Madsen

Oplag: 1500 stk.
Trykning: LH Grafisk.
Abonnement: Medlemmer af kunstforeningen får bladet tilsendt. Bladet ligger fremme på museet og sendes til museets samarbejdspartnere.

Museums- og Kunstforeningen for Vejen og Omegn
www.vejenkunstforening.dk

Formand: Anker Ulsdal
Vester Alle 84
6600 Vejen
tlf. 61713654
anker@ulsdal.dk

REDAKTØRER
Gunna Kjelstrøm
Engparken 6, 6580 Vamdrup
tlf. 29663896
gunna.kj@gmail.com

Teresa Nielsen
Vejen Kunstmuseum
Østergade 4
6600 Vejen
teni@vejen.dk
www.vejenkunstmuseum.dk

INDHOLD

Nyt fra Vejen Kunstmuseum, side 3

Birgit Bjerre, side 6

Duo Samsson, side 8

Dansk Standardpoesi, side 10

Dannebrog udsat for geometrisk analyse, side 12

Elisabeth Jerichau-Baumann, side 13

Fukacova og Navratova, side 14

Jens Lund, side 16

3 x Jensen, side 21

Malerier af Liv Ejdesgaard, side 23

Forsiden

Midt i juni blev Marianne Jørgensens låge sat ud mod Lindegade ved det sydøstlige hjørne af Museumspladsen. Foto Pernille Klemp.

Indmeldelse af nye medlemmer til Museums- og Kunstforeningen for Vejen og Omegn kan ske på Vejen Kunstmuseum, Østergade 4, 6600 Vejen, tlf. 79 96 69 40 eller på mail: pv@vejen.dk

NYT FRA VEJEN KUNSTMUSEUM

Af *Teresa Nielsen, museumsleder*

Vejen Kunstmuseum har haft en god sommer med masser af gæster og de højeste besøgstal nogensinde for maj, juni og juli. Selv om Vejren vist figurerer på de færreste danskeres kort over nationale sommerferierejsemål, er det som om museet er ved at få noget, der ligner et sommerferiebesøgsudsving. Vejret er nok en del af årsagen, og en særlig faktor er den meget velomtalt SAXBO-udstilling, som gæster rejser langt for at se. Den står frem til den 15. november.

Hans Heckscher hos SAXBO

I juli blev udstillingens SAXBO-kompedium optrykt i anden revideret udgave med yderligere fire biografier. En særlig glæde var det, under en samtale i optakten til museets 2016-udstilling om Ingrid Vang Nyman, helt tilfældigt at komme på sporet af Hans Heckscher (17.10.1893-21.4.1979). Han var overlæge, dr.med., en begavet cellist og dygtig tegner. Hans hustru havde forbindelse til Dyreborg ved Faaborg, og hos pottemager Seidelin fik han drejet blomstervaser efter eget forlæg. I et samspil med Nathalie Krebs formgav han "Tulipanvasen". Han har yderligere leveret forlæg til en anden vase og et fad. Om tulipanvasen mindes Nathalie Krebs' niece, Kirsten Weeke, at Hans Heckscher mente, at formen var optimal til blomster. Hans hustru "Sys" var eminent til at anrette blomster. Det var derfor nærliggende, at han interesserede sig for at formgive netop gode vaser. Skulle der være læsere, der ved mere om hans kunstneriske virke og har noget af hans keramik, må de meget gerne rette henvendelse til museet. Samtalen om Heckscher gav en anden vigtig opdagelse. En klokkeformet vase med et ovalt relief med en mortar har været regnet for en apotekerreklame. Den gjorde reklame, men var bestilt af malerfirmaet DYRUP. Malere brugte en mortar til finmaling af pigmenter. SAXBO-udstillingen er "work-in-progress", hvor nye informationer dukker op som fx ved mødet med Egon Thomsens efterkommere. Kompedit udbygges fortsat fra oplag til oplag, og udstillingen vokser – både med flere indlån og erhvervelser. Nu vises omkring 1250 værker. I forbindelse med SAXBO-udstilling er museets samling øget med keramik af bl.a. Gunnar Nylund, Olaf og Eva Stæhr-Nielsen. I juni købte museet en udsøgt Jais Nielsen-kande med en flot harepelsglasur, der med elfenbensgule kanter skiller fra på ryggen af hankens øglevæsen.

Marianne Jørgensens låge i Lindegade

Midt i juni var Marianne Jørgensen (født 1959) med til at sætte den fjerde og sidste af kunstnerlågerne på Museumspladsen. Hun er kendt

Øverst ses "Tulipanvasen" og i det lille felt Hans Heckschers mærke - de to H'er vinkelret på hinanden.

Vasen nedenfor producerede SAXBO som en reklamevare for malerfirmaet DYRUP.

Marianne Jørgensens låge har nu stået på hjørnet af Lindegade og Øster Allé siden medio juni 2015.

Torsdag lavde hver af sommerskolens 20 elever en cyklende figur, der i stop-motion blev fotograferet som en del af det fælles computerspil.

for sine omstændelige arbejdsgange, når hun fx sprænger jord væk for at anlægge en sti. Lågen er ingen undtagelse med det sindrige system af wire og wireklemmer i flere størrelser. Kom og se, hvordan hængsler og lukketøjlet er lavet af kæmpe wireklemmer.

Hun er glad for at have fået til opgave at lave lågen på hjørnet af Lindegade ved Hansen Jacobsens mægtige jætter, som står ved det, der fra 1914 til 1938 var indgangen til hans atelier i Skibelund Krat. Hun fortæller: "Hansen Jacobsen har været en vægtig inspiration i mit virke. Lågen er lavet til stedet, og i hans ånd er men-

nesket i fokus som bærere af skyerne/himlen og under indflydelse (mentalt og fysisk) af elementerne. Den flade reliefstruktur giver en slags skulpturel tegning, som lægger sig i en anden dimension end det tredimensionelle værk. Den grafitlignende patineret er valgt, fordi den minder om blyantsstregen. For at give tegningen liv har jeg lavet den vanskelige arbejdsproces med wireklemmerne. De små forskydninger og tilvirkningen af klemmerne giver "stregerne" den energi en blyantsstreg har. Mennesket er indsat i elementerne og repræsenterer jorden. Den flade konstruktion, og det at lågen har en for og en bagside, har givet mulighed for at lege med en større voldsomhed på fx bagsiden af midterlågen ind mod haven, hvor både skyer og menneskefigurer gennembrydes af regnen, mens siden mod gaden er mere let og stiliseret." I det ene sidefelt ligger en solbader, i det andet ses – med en hilsen til Edvard Munch – over et hoved månens spejling på havoverfladen. I det midterste felt står store og små mennesker, der bærer skyerne oppe. Her intensiveres de lodrette rækker af wireklemmer – et billede på regnen, der siler ned.

Vejen Sommer Musik- og Billedskole

Siden 2007 har Atelierloftet på Vejen Kunstmuseum i uge 32 dannet rammen om en sommerbilledskole. I forlængelse af allerede eksisterende samspil ved Vejen Musikskoles årlige Gallakonzert var der i år i samspil med musikskolen udvidet til 20 elever i en kobling af billeder og lyd. Under ledelse af trommeslager Bjarke Staun og billedhugger Sophus Ejler Jepsen – og med de helt uundværlige programmører Isak og Felix – opstod i ugens løb et fantastisk flot, billed- og lydrikt computerspil med bidrag fra alle. Der blev tegnet cyklende figurer, blade, frugter og huse. Traditionen

tro indledtes ugen med en inspirationstur. Den gik over det gamle Alfa, besøg hos Uldalls Jernstøberi og Vejen Mini by til naturen i Skoleskoven og ved Vejen Fodboldgolf, hvor der blev slået lejr for natten. Tirsdag gik turen via Frihedsbroen om Skibelund Krat og Poul la Cours mølle retur til museet, der var base resten af ugen. Undervejs var der kærkomne forældreleverancer af kage. Frugt sponsorerede Kvickly, der sidst på ugen blev takket med en mægtig frugtcollage. Den store finale fredag eftermiddag trak over 100 gæster. Det var en fest at se billedkavalkade fra ugens løb og det færdige computerspil, hvor alle havde bidraget til én stor fælles helhed.

Geocaching og giftermål

Der er uventede måder at nå det publikum, der ikke nødvendigvis er kunstvant – eksempelvis gennem de gps-bårne skattejagter kaldet geocaching. På internettet hentes beskrivelser og koordinater og folk drager ud på opdagelse i landskabet. Vejen Kunstmuseum oprettede for år tilbage en geocache ved Bente Skjøttgaards 10 ton, 30 m² relief "SPOR" nord for Bække. Der kommer gæster fra ind- og udland med sjove kommentarer om det uventede kunstværk ude på bar mark fjernt fra kunstens vante gallerier og museer. Da Philip Melchior i foråret spurgte museet, om han måtte sætte en geocaching post inde på museet, var svaret straks JA – særligt da hans projekt er, gennem en række opgaver og poster, at fortælle om en af Vejen bys store personligheder, nationalbankdirektør Johannes Lauridsen, der bl.a. var med til at starte Alfa Margarine og Phønix Tagpap. I forhold til samlingen på Vejen Kunstmuseum har Lauridsen en særlig betydning: Han var farfar til Ingrid Vang Nyman, der i 1945 tegnede den nu verdensberømte Pippi Langstrømpe. Gennem arv fra hendes slægtninge har museet verdens største samling af hendes værker i form af malerier, tegninger, keramik og portrætbuster. Næste geocache-projekt er at lave en skattejagt med en fortælling om hende fra og med hendes 100-års dag i august 2016.

Lige som kunsten kan opsøges mange andre steder end på museerne og gallerierne, kan man efterhånden også blive gift mange andre steder end i kirken og på rådhuset. Lørdag den 8. august dannede Skulptursalen på Vejen Kunstmuseum rammen om et bryllup, hvor et par fra Vejen havde valgt at deres vielsesceremoni skulle finde sted. Det ville have glædet Niels Hansen Jacobsen at hans smukke sal var ønsket til en sådan livsfest. ■

Med tak for gratis frugt i ugens løb lavede sommerskole-eleverne en frugtkurv-collage til Kvickly i Vejen.

Vejen Billedskole 10 års jubilæum den 5. sept. kl. 14-17 på Museumspladsen. Kom og vær med!

Philip Melchior står ved Hansen Jacobsens marmorbuste af nationalbankdirektør Johannes Lauridsen. Her starter løjerne, om man vil finde cachen...

Den trehovedede trolde, der er vartegn for Troldeparken i Vejen, er modeleret af Jørgen Bau efter forlæg af Birgit Bjerre, der godkendte den inden den blev støbt og opstillet i 2005. Foto Pernille Klemp.

BIRGIT BJERRES TROLDEUNIVERS

Af Teresa Nielsen, museumsleder

DET HASTER! Sidste ud kald er 6. september, om man vil nå at se det eventyrlige troldeunivers, der på det ottokantede stavvær står som det grønne hjerte i museets Skibelunds sal. Her bydes på en tætpakket udstilling om den verden, som Birgit Bjerre (1926-2014) byggede op. Der er særligt fokus på hendes trolde, egenartede fugle og noget så sært som et bestiarium.

Et kig ind til Birgit Bjerre-udstillingen midt i Skibelunds salen. Over indgangen ses hendes vartegn for Troldeparken - en troldehøj, den trehovedede trolde og en af dens små venner. Foto Pernille Klemp.

Tilbage i 2002 gæstede Birgit Bjerres hyggelige, børnevenlige trolde for første gang Vejen Kunstmuseum. Det skete netop også i Skibelunds salen, hvor hendes originale farvelagte linoleumstryk til troldebøgerne fra 1990'erne var udstillet i Morten Grues scenografi omkring en kæmpe troldehøj på gloende pæle.

I 2005 blev hendes trehovedede trolde vartegnet for TROLDEPARKEN ved Anlægget i Vejen. Det logo, som hun dengang lavede til parken i Anlægget står laserskåret over indgangene til udstillingen. Den trehovedede betontrolde blev støbt af gipskonservator Jørgen Bau fra Kolding, der havde modelleret den efter hendes illustrationer. I 2007 kom fire mindre trolde til – og en troldebænk til børn er i støbeskeen.

Da Birgit Bjerre døde i oktober 2014 arvede Vejen Kunstmuseum originalerne til hendes troldebøger og en samling af hendes øvrige værker. Først på året

var der en mindeudstilling i hendes hjemby, Faaborg. Nu vises et udvalg af hendes tegninger, vævninger, keramik, raderinger og særlig karakteristiske litografier i Vejen.

I den mere naturtro del af hendes virke ses oplægget til en bog med arbejdstitlen "Skovtroldens Flora" – en botanisk omhyggelig og kunstnerisk levende naivistisk skildring af de vilde planter skønhed fra rod til blomst, blad og frøstand. Kom og kig. Der er mange af dem, som man netop nu kan gå ud og finde i grøftekan-ten eller på en vandretur ad de nye trampestier langs Kongeåen.

Birgit Bjerre har givet form til meget andet end trolde – om end de havde en ganske særlig plads i hendes hjerte! Man kan fordybe sig i hendes Bestiarium, hvor hun i eventyrverdenens tjeneste har givet form til 36 fabelvæsner/bæster som Lindormen, Pegasus, Basilisken, Fugl Føniks, Helhesten og Sleipner.

Til BØRNEFAMILIER rummer udstillingen en del kreative aktiviteter med tilknytning til Birgit Bjerres univers. Der er puslespil, farvelæg-ningsark og leg på computeren med en den digitalisering, som museets formidler Sophus Ejler Jepsen har lavet af hendes dyrealphabet. Museet har nu også fået et permanent TROLDE-FOLDE-VÆRKSTED, hvorfra store og små kan hjembringe troldeskulpturer af papir. Der er også lavet en TROLDESKATTEJAGT med poster i og omkring museet.

I forlængelse af en tegneserie-konkurrence, som dagbladet Politiken udskrev i 1976, lavede Birgit Bjerre forskellige tegneserier. Printet efter de hidtil upublicerede originaler ligger nogle af dem fremme til gen-nemsyn i udstillingen. En enkelt har været trykt i Jydske Vestkysten, der bragte en af tegningerne fra se-rien om den gamle trehovedede trolde og Enhorn. Serien minder i de enkle sort-hvide streger og de løjerlige små fortællinger om ånden i nogle af Storm P.s serier som den med nummermanden. I Birgit Bjerres serie fungerer både Enhorn og siden fuglene Titter og Tatter, Egernet Felix og tigeren Clemenceau som små kommentatorer. Her er glæden ved stregen og de små sproglige finurligheder, hvor troldens tre enfoldige stemmer giver sjove små samtaler. ■

Jørgen Bau har lavet modellen til en børnebænk, hvor Birgit Bjerres trolde holder i hver ende. Når der er fundet midler, skal de støbes i 60-75 cm højde i beton.

Carl Mortensens "Kapgænger i Start" har fået en flot indramning! Til højre ses lidt af Birgit Bjerres "Bestiarium". Foto Pernille Klemp.

DUO SAMSSON

Koncert tirsdag den 6. oktober kl. 19.30

Pianist Anita Samsing

Anita Samsing blev færdig fra Det Jyske Musikkonservatorium i maj måned som kandidat med højeste karakter hos professor Anne Øland. Som kandidatprojekt indspillede Anita en Cd med klavermusik af Beethoven, Janacek, Chopin og Scarlatti – og spillede i denne forbindelse releasekoncerter i Odense, Ålborg og Skagen. Derudover har hun en lang række koncerter bag sig, bl.a. i samarbejde med tidligere koncertmester ved Odense Symfoniorkester, Bjarne Hansen og ved Pro Musica koncerter i Odense Koncerthus. I 1993 vandt hun den landsdækkende Steinwaykonkurrence. Anita er desuden uddannet organist fra Det Fynske Musikkonservatorium, og har været ansat ved kirker i Odense, hvor hun har været initiativtager til bl.a. kammermusikfestivaler, der kombinerede billedkunst og kammermusik. Anita har modtaget Odd-Fellow logens rejselegat og senest Kontorchef Arthur Andersson og Hustru Pianistinden Ellen Anderssons Legat, som giver hende mulighed for at studere 1 måned i efteråret 2015 i Helsinki hos Erik Tawaststjerna.

Anita Samsing og Nickie Johansson, duo Samson er her fotograferet ved Elefantporten på Carlsberg, Kbh.

Operasanger Nickie Johansson

Nickie Johansson er uddannet på Det Fynske Musikkonservatorium hos operasanger Lars Waage. Hun har sunget solistpartier på bl.a. Den Ny Opera, Den Fynske Opera, Valdemars Slots Sommeropera og Øresundsoperaen i roller som Donna Elvira i Don Giovanni, Serpetta i La Finta Giardiniera, Belinda i Dido og Æneas, Annina i La Traviata og Drusilla i Poppeas Krønning. Hun har optrådt som solist i Fynsk Forår og Carmina Burana med Copenhagen Phil og Michael Bojesen i april 2015. I sommeren 2015 synger hun Pamina i Tryllefløjten på Valdemars Slot, og til september er hun solist med Århus Sinfonietta i Kajja Saariahos værk Emilie Suite, som bl.a. opføres på Nordiske Musikdage i København.

AFTENENS PROGRAM

W.A. Mozart: Fra Liederbuch

Dans un bois solitaire
Das Veilchen
Als Luise die Briefe ihres ungetreuen
Liebhabers verbrannte
An Chloe
Die kleine Spinnerin

Domenico Scarlatti: Sonater

Franz Schubert: Ausgevälte Lieder

Die Forelle
Aus dem Wasser zu singen
Gretchen am Spinnrade

Friedrich Chopin Impromptu nr. 1

Pause

Hogo Wolf: Italienisches Liederbuch 1 og 2

Auch kleine Dinge
Mein Liebster ist so klein
Schwieg einmall still
Mein Liebster hat zu Tische mich geladen
Wer rief dich den?
Ich hab in Penna einen Liebsten wohnen

Friederich Chopin: Impromptu nr. 2 og nr. 3

Leonard Bernstein: Five kid songs

1. My name is Babara
2. Jupiter has seven moons
3. I hate music
4. A big indian and a little indian
5. I'm a person too ■

DIAGNOSE

Af *Teresa Nielsen, museumsleder*

Frem til den 5. september forholder arkitekterne Gitte Juul og Cecilie Bendixen sig med hvert sit projekt til Dansk Standardpoesi på Museumspladsen i Vejen.

Med **Cecilie Bendixen** (født 1975) har Dansk Standardpoesi for første gang en helt lokal tilknytning. Hun har sit liv og virke i Askov, få kilometer fra Vejen. Hun bidrager med et værk, der står i forhold til Dansk Standardpoesis ydre volumen. I dagene op til åbningen har hun ude på pladsen opført et par lette træpavilloner. De er møjsommeligt bygget op, så de påpeger nogle bestemte punkter i Dannebrog's geometri.

Flaget kender alle i sin klassiske funktion på flagstangen, og det bruges i mange forskellige sammenhæng fra papirguirlander på juletræet til pynt på fødselsdagskagen. Her har Cecilie Bendixen valgt at vise flaget på en helt uventet måde. Helt enkelt handler det om, at stativernes trælisters fremhæver linjer mellem flagets ankerpunkter. Læs mere i hendes egen tekst med illustrationer:

Gitte Juul er fotograferet midt i juli 2015, mens hun var ved at "væve" i Dansk Standardpoesi på Museumspladsen i Vejen.

Cecilie Bendixen tog for en del år siden afgang fra Det Kongelige Danske Kunstakademi som arkitekt. Hun arbejder i et eksperimenterende felt mellem kunst og videnskab. Fra Askov sender hun sine værker til udstillinger. Den 16.-21. juni var hun aktuel på den store messe i Schweiz, DESIGN MIAMI/BASEL, på Galerie Maria Wettergrens stand. Der viste Cecilie Bendixen det skulpturelle værk "Draperet Nimbostratus". Skyen er et resultat af hendes pdh om lydabsorberende skulpturelt foldede tekstiler. Målet med skyformen er både at vise tekstilets potentiale og samtidig at opnå en poetisk gentolkning af naturen. Læs mere om Cecilie Bendixen på www.tekstilerum.dk.

Gitte Juul (født 1961) indtager "det gule palæ", det indre rum i Dansk Standardpoesi med udstillingen "Verden ligger under dine fødder". Hun har indsamlet, tørret og pulveriseret brændenælder. Planten har et rhizom-rodnet, hvis egenskab bl.a. er, at dets forgrenede jordstængler bevarer deres overlevelsessevne – selv i bitte små stykker. Brændenælden har altid fulgt mennesket, da den kun trives, hvor der er rigeligt med nitrat i jorden. Den gror i store områder i de tempererede regioner i Europa, Asien, Japan, Australien, Syd Afrika, USA og i Andesbjergene.

Her er Gitte Juul, som Elisa i H.C. Andersens eventyr "De vilde Svaner", i færd med at "væve" en "Panserskjorte" af brændenældestængler. Foto: Pernille Klemp.

Gitte Juul fortæller: "Min historie om brændenælden er, at den ikke kender til afgrænsning. Den spreder sig gerne fra fx kolonihave til slottshave. Samtidig går den også både tilbage i historien og ind i fremtiden, fra det eventyrlige i fortiden, hvor de svane-diagnosticerede syv brødre blev kureret ved hjælp af mod, udholdenhed og brændenælder." Gitte Juul henviser til H.C. Andersens eventyr "De vilde Svaner", hvor søsteren Elisa væver netteldugsskjorter til sine brødre. Med en hilsen til Elisass værk har Gitte Juul i et forsænket lofts niveau på 190 cm lavet et plantearrangement. Hun kalder det "Panserskjorten". Frem for at væve en skjorte, har hun arrangeret et rod- og stængelnet. På gulvet har hun lagt de pulveriserede blade, der handler om brændenældens helbredende egenskab.

Gitte Juul blev færdig som arkitekt på Det Kongelige Danske Kunstakademi i 1995 og arbejder i feltet mellem kunst og arkitektur. Hun har base i København, Karlskrona og for tiden også i Ljubljana, hvor hun i regi af det europæiske Adapt-r netværk er tilknyttet Universitetet i Ljubljana. Hun fortæller: "Gennem en årrække har jeg udviklet en praksis, der har fokus på at skabe interventioner som foregår direkte i byens gader, på villaveje og på landsbytorv, hvor der arbejdes i 1:1 og ansigt til ansigt med lokalområdet. Denne 'in situ' arbejdsform kræver en maksimal tilstedeværelse og en tillid til, at det, der sker, kan bruges til noget, da der ikke findes mulighed for at redigere sig frem til projektets pointer. Samtidig er jeg optaget af den materielle og stofflige verden og dens forskellige og til stadighed skiftende tilstande." Denne arbejdsform har bl.a. manifesteret sig som krydderhaver i Ballerup og Kättillsmåla i Sverige, gadekøkkener i Kolkata og netop nu i aktioner med fokus på et gammelt stadium i Ljubljana. Læs mere om Gitte Juul på www.gittejuul.dk. ■

Dansk Standardpoesis visit på Museumspladsen i Vejen afrundes med en udstilling og lydperformance, "Narkotika", der bliver til i samspil mellem Felia Gram Hansen og Maya Peitersen. Der er performance, og udstillingen åbnes søndag den 6. september kl. 15. Den vises til og med den 18. oktober. Alle er velkomne.

Elektrorlux spillede ved udstillingsåbningen den 17. juli.

Foto: Pernille Klemp.

DANNEBROG UDSAT FOR GEOMETRISK ANALYSE

Af Cecilie Bendixen, arkitekt MAA

Maya Peitersen, der står bag projektet Dansk Standardpoesi, havde på forhånd givet udstillingens titel DIAGNOSE. Et aspekt af begrebet diagnose er, at der udpeges en række særlige træk ved noget. Trækkene kan udpeges ved en person, men også, som det prøves her, ved en geometri.

Dannebrog udgør en helt bestemt geometri af røde felter og hvide baner med præcise størrelsesforhold. I værket "Dannebrog udsat for geometrisk analyse", er særlige træk ved denne geometri udpeget og anvendt som udgangspunkt for foldninger af flaget. Med andre ord, flagene er blevet diagnosticeret – med diagnoserne *Kant-Hjørne* og *Midter-Kant* (se tegninger, der forklarer diagnoserne) og med de navnløse, men mere komplekse rumlige figurer, foldningerne danner.

Flag foldes. Opspændt i den ene ende hejses det til vejrs i flagstangens konstruktion af træ, øskner og line og her former vinden det til evigt skiftende, rumlige og relativt tilfældige figurer. Vindens formgivning af flaget tager ikke højde for flagets geometri, snarere til dets materielle forhold som vægt, træk- og slidstyrke.

Også når flaget hales ned foldes det – ved officielle lejligheder af to personer, der med langsomme og præcise bevægelser fører flagets hjørner sammen, idet de går frem og tilbage mod hinanden med løftede eller sænkede hænder, indtil flaget til sidst er en lille, firkantet pakke.

I "Dannebrog udsat for geometrisk analyse" foldes flaget også – dog på en ny måde. Her styres flagets folder af et stativ og foldningen relater sig til flagets geometri. ■

I de stormfulde dage op til udstillingsåbningen byggede Cecilie Bendixen den ene pavillon i læ af Gallerigangen, hvorefter den blev flyttet hen til Dansk Standardpoesi.

Her er Cecilie Bendixen i færd med at bygge den anden af sine flagpavilloner til udstillingen "Diagnose".

Foto Pernille Klemp.

ELISABETH JERICHAU BAUMANN – KUNSTNER, KARRIEREKVINDE OG ROLLEMODEL

Foredrag onsdag den 21. oktober kl. 19.30

Af Merete Ipsen, museumsleder Kvindemuseet, Århus

Elisabeth Jerichau Baumann (1819-81) var en af de få kvinder, som i guldalderens København kunne skaffe sig indtjening ved sit kunstneriske virke. Hun var flittig og karrierebevidst. Hun malede døgnet rundt, mens syv af de ni børn, hun fødte, voksede op. Hun var internationalt orienteret og havde et rigt socialt liv.

Elisabeth Jerichau Baumann er et enestående eksempel på, hvordan en kvinde med mod og udsyn, talent og flid kunne skabe sig et navn. Hun brød grænser og skabte sammenhæng mellem datidens udfordringer. Kunsten er international, men kunstnere i Danmark af anden etnisk baggrund var på Baumanns tid – og er stadig – et særsyn. Elisabeth Baumann blev født i Polen og uddannet i Düsseldorf. I Rom mødte hun den danske billedhugger Jens Adolf Jerichau, med hvem hun blev gift og flyttede til Danmark i 1849. Hun elskede Danmark men tilbragte halvdelen af sit liv med rejser rundt om i verden og til Rom.

Højt værdsat var hun ude, men det tog nogle år, inden hun blev anerkendt herhjemme. Gennembruddet kom. Hendes motivvalg gennem hendes lange kunstneriske karriere omfatter en usædvanlig blanding af romantisk nationalisme, portrætkunst og internationalt udsyn.

Elisabeth Jerichau Baumanns historie er højst aktuell. Hun var immigrant, mor og karrierekvinde: Gennem salg af sin kunst var hun medforsørger, i perioder hovedforsørger af familien, og blev som en af de første kvinder udnævnt som medlem af Akademiet.

På mange måder var hun en rollemodel, der forstod at bryde grænser og skabe sammenhæng mellem datidens ellers uforenelige udfordringer for kvinder. I tillæg til sit kunstneriske talent var hun dygtig til at iscenesætte sig selv og til at drive forretning. Hendes motivvalg er lige så mangfoldigt og altfavnende som hendes liv. Vi kan glæde os over, at en kvinde af hendes format slog sig ned i Danmark, om end hun aldrig groede fast. H.C. Andersen, som blev en af Elisabeth Jerichou Baumanns nære venner i Danmark, har skrevet om hendes hårde betingelser som nyttilflytter. ■

Selvportræt. 55 x 35 cm. Privateje.

Havfrue. 1873. 96 x 120 cm
Tilhører Ny Carlsberg Glyptotek.

MICHAELA FUKACOVA OG IVA NAVRATOVA CELLO OG PIANO

Koncert onsdag den 4. november kl. 19.30

Cellist Michaela Fukacova er født og opvokset i et musikerhjem i Brno i Tjekkiet. Hun er uddannet cellist på Musik Akademiet i Prag hos Sasa Vectomov og har desuden studeret hos André Navarra, Paul Tortelier og Mstislav Rostropovitj. I 1985 flyttede Michaela til Danmark, hvor hun studerede i solistklassen hos professor Erling Bløndal Bengtsson på Det Kongelige Danske Musikkonservatorium. I 1986 afsluttede hun sin uddannelse med en sensationel koncert, der med et gjorde hende til en af Danmarks mest efterspurgte solister. Hun har deltaget i en række konkurrencer og er bl.a. prisvinder ved den prestigefyldte Tjajkovskij - konkurrence i Moskva. Det internationale gennembrud kom i 1990, hvor Michaela debuterede i Paris og i London. Koncerter i New York, Berlin og Tokyo fulgte slag i slag. Siden har hun spillet i alle vesteuropæiske lande, i USA, Canada, Japan og Sydkorea. Desuden har hun spillet under dirigenter som Jorma Panula, Hans Graf, Sixten Ehrling, Eliahu Inbal, Ferdinan Leitner, Libor Pesek og Aldo Ceccato. Michaela Fukacova har bevaret en nær kontakt med det tjekkiske musikliv, og hun optræder ofte med sit hjemlands orkestre, især den Tjekkiske Filharmonik. Hendes diskografi (oversigt over indspilninger) indeholder både hovedværker som Dvorák, Elgar, Tjajkovskij samt danske cellokoncerter af Herman D. Koppel og Poul Ruders. For sin indspilning af Mysliveceks cellokoncert modtog hun i 1994 den klassiske Grammy som årets bedste solist. I 2006 fik hun yderligere "Gramophone Award" for indspilning af Peter Liebersons Cellokoncert "Six realms". Michaela Fukacová har siden 1990 adskillige gange optrådt som solist med Odense Symfoniorkester – både i indspilningsstudiet, koncertsa-

len samt på turne i Spanien. Hun har siden 2001 været ansat som solocellist i orkestret samtidig med, at hun opretholder sin karriere som international efterspurgt solist og kammermusiker. Michaela spiller på en Carlo Tononi cello fra 1729.

Pianist Iva Navratova skattes først og fremmest af publikum og kritikere for sit poetiske og sensitive spil.

Hun blev født i Ostrava i Tjekkiet og begyndte sine musikalske studier i en alder af fem. Efter endt eksamen fra Statskonservatoriet i sin hjemby fortsatte hun til Prag, hvor hun tog sin Master of Arts eksamen fra The Academy of Musical Arts under ledelse af de to store lærere professor Jan Panenka og Ivan Moravec.

Lige fra sin karrieres begyndelse optrådte hun som solist ved forskellige orkestre som Prague Symphony, Janacek Philharmony Ostrava og State Philharmony Brno.

Efter endt uddannelse blev Iva Navratova ansat som lærer i klaverspil, klaversammenspil og kammermusik ved Janacek Akademy of Musical Arts i Brno i Tjekkiet. Hun blev hurtigt en efterspurgt kammermusikpartner og optrådte jævnligt ved koncerter i radio og TV med forskellige solister, sangere og kammermusikensembler. Som medlem af "Tjekkiske komponister og koncertartister" opførte hun ofte nye værker.

1989 accepterede hun et tilbud fra Musikuniversitetet i Trossingen i Tyskland om undervisning i klaverakkompagnement - afdelingen. Siden da er hun fortsat med at optræde internationalt med mange velkendte solister og orkestre. Med et bredte repertoire spændende over mange stilarter, perioder og kammermusiksammensætninger er hun blevet en af vore dages mest anerkendte pianister. Hun har optrådt i Japan, Sydkorea, Kina, USA, Cuba, Tyrkiet og i næsten alle europæiske lande. Iva Navratova har siden flytningen til Trossingen undervist i musikskolerne i Konstanz og Singen, og i sommersemesteret 2001 har hun været gæstelærer på universitetet i Northern Iowa, USA. Siden 2002 har hun desuden været ansvarlig for klaverundervisningen ved Hohner Konservatoriet i Trossingen. ■

Aftenen byder på musik af Bach, Debussy, Bruch, Rachmaninov, Faure, De Falla, Saint-Saens, Tchaikovsky, Ravel og Arvo Part.

Iva Navratova

SAKUNTALA OG EN LÆDERMOSAİK AF JENS LUND

Af *Teresa Nielsen, museumsleder*

Jens Lund (t.v.) fotograferet sammen med Niels Hansen Jacobsen.

Til den 20. september kan man på Nivaagaards Malerisamling se Jens Lund-udstilling, som sidste år blev lavet af og vist på Vejen Kunstmuseum, der ejer størstedelen af hans livsværk. I Nivå vises to nyherhvervelser, der med støtte fra Kulturstyrelsen er indlemmet i samlingen første på sommeren 2015 – en specialindbinding og en farvelagt tuschtegning.

Lædermosaikindbinding til ”Hero og Leandros”

Bogbinder J.L. Flyge (1849-1913) var specialist i fremstilling af lædermosaik. Det fremgår, at han i 1899 udførte mindst fire bind for Jens Lund. Med dedikation til dennes hustru og søster blev der lavet to pragtudgaver af Lunds bogværk ”Forvandlede Blomster”. De tilhører begge museet i Vejen. Dertil udførte Flyge en indbinding af Baudelaires ”Les Fleurs du Mal” – en dåbsgave til forfatteren Kai Hoffmanns søn. Bogen menes at være gået til i en brand. I en artikel om Jens Lund i 1917 i tidskriftet *Skønvirke* omtales en Hero og Leandros-indbinding, der dengang tilhørte Foreningen for Boghaandværk. Den må være kommet på andre hænder og var på auktion i 2005. Den blev købt af Aabenhus Antikvariat, hvorfra bogen nu er købt til Vejen Kunstmuseum.

Bogen udkom 1899 med Lorenz Frölichs illustrationer. Sagnet om Hero, der var præstinden ved Afroditetemplet ved Hellepont er blandt andet fortalt af Ovid. Leandros forelskede sig i hende. Med et lys i hendes tårnkammer som pejlemærke svømmede han hver nat over sundet for at besøge hende. En nat gik lyset ud, og Leandros druknede, hvorefter Hero styrtede sig i havet.

Specialbindet til Hero og Leandros er udført i hvid pergament med lædermosaik i grå, blå og brun (42,5 x 29,5 cm), som bærer begge kunstners trykte signaturer i guld. Den er større end de to indbindinger af ”Forvandlede Blomster” (38 x 28 cm) og et absolut pragtstykke. I samlingen i Vejen findes en kalke til plantevæksten, og på Designmuseum Danmark i Arkiv for Dansk Design er der en farvelagt skitse fra 1897.

De to udgaver af ”Forvandlede Blomster”, som J.L. Flyge forsynede med særlige lædermosaikindbindinger. Foto Pernille Klemp.

I januar 1900 udstilledes på Kunstindustrimuseet i København de danske bidrag til Verdensudstillingen i Paris. I dagbladene omtales de kort og Dannebrog nævnte de to udgaver af ”Forvandlede Blomster”. Pragtbindet til Hero og Leandros var anta-

gelig en del af opvisningen i Paris, hvor dansk bogbind stod stærkt og tiltrak sig europæisk opmærksomhed. Det har dog ind til videre ikke været muligt at finde en detaljeret liste over de Jens Lund-værker, der var udstillet i Paris.

Jens Lunds ”Sakuntala” til Rudolph Tegner, december 1900

Ved testamentariske bestemmelser arvede Vejen Kunstmuseum med den store Jens Lund samling tre Sakuntala-tegninger: På den ene ses kun hendes hoved i profil, VKV 0589. Motivet blev i 1915 trykt på forsiden af Lunds ”Drømmerens Bog”. Den anden er dedikeret til Lunds søster. Her er hovedet gengivet i en minutiøst ornamenteret ramme, VKV 0344. Søsteren ejede også den tredje farvelagte og endnu mere stormfuld skildring af motivet, VKV 0338. De to sidstnævnte er dateret 1900. Den første fra oktober, den anden fra november og den nyherhvervede tegning er fra december – kulminationen på arbejdet med Sakuntala, og her i fuld figur.

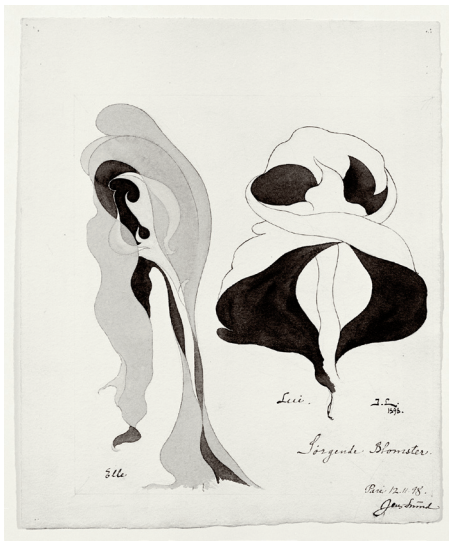
Den tidligere ejer af Sakuntala-tegningen var omkring 1963 på besøg hos sine forældre i Kvistgård. På tur med sin far på Rudolph Tegnernes Museum ved Dronningmølle ønskede hun sig tegningen, der var til salg, da billedhuggerens enke søgte at skaffe midler til at renovere bygningens utætte ovenlys. Sakuntala-tegningen er dedikeret: ”Til Rudolf Tegner!” Jens Lund har stavet vennens fornavn forkert ved at bruge f i stedet for ph. I tekstfeltet for neden til højre har Jens Lund omhyggeligt optegnet teksten: *Sakuntala sagde til Kong Dushjantas... Vid, at min Byrd I er højere end Din: Du gaar paa Jorden, jeg vandrer gennem Luften, I ja, Indra's og alle Verdensvogteres Slotte staa aabne for mig.. ”*

Tegningen er væsensforskellig fra de tre andre og størsteparten af Lunds dekorative værker fra 1890'erne, der primært er udført i sort tusch på det hvidlige papir. Som selvlært sprang Lund naturalismen over. Han gik direkte til ornamentet og arbejdede primært i én flade. Dette billede varsler hans senere interesse for at få dybden med. Det har to niveauer. Forrest ligger netværket af lyse, lancetformede blade, der minder om William Morris' Willow-tapet. Fladen brydes af det stormomsuste sorte hul/portalen, hvor rammens flammetyngter bliver til sløret om Sakuntala-figuren.

Minutiøst har Jens Lund skildret "Sakuntala" år 1900. Det øverste billede er fra oktober, det nederste fra november. Begge tilhører Vejen Kunstmuseum, inv. VKV 0344 og 0338.

Jens Lunds tuschtegning "Sørgende Blomster" er dateret 12. november 1898. Gad vide om han har set Loïe Fuller danse? Inv. VKV 0531.

En uomgængelig del af tiden omkring 1900 var Loïe Fullers slørdans, som Lund MÅ have set eller oplevet gennem andre kunstneres skildringer. En sekvens af hendes dans minder om mandsfiguren, "Lui", i 1898-tuschtegningen "Sørgende Blomster", og med stor sandsynlighed anes hendes dans også i Sakuntala, hvor hendes draperinger går i et med slyngningerne omkring hende. Tegningen var i 1901 en del af Lunds skandalesucces på Den Frie som nr. 106, da hans hovedværk, "Herrens Herlighed", katalognummer 103, blev krævet fjernet fra de norske maleres sal. I stedet lyste billedet i entréen sammen med bl.a. Sakuntala.

Samspillet med Rudolph Tegner

Der var et nært venskab mellem Jens Lund og Rudolph Tegner. De lavede flere fællesværker såsom Lunds forlæg til intarsia-smykkede sokler til to af Ru-

dolph Tegnens mægtige kandelabre. Tegnens portrætbuste af Francinette er smykket med et flammeornament, som også med stor sandsynlighed er udført efter forlæg af Lund. Der er yderligere et par sokler med intarsia-dekoration efter Lunds forlæg. Det var formodentlig dem, som Tegner år 1900 viste på Forårsudstillingen på Charlottenborg med henholdsvis en anden udgave af Francinette-portrættet og en bronzeudgave af statuetten "Satan", der i gips er deponeret på Vejen Kunstmuseum. Kataloget meddeler, at de to skulpturer var udstillet på sokler, udført "efter Tegning af Maleren Jens Lund". I 1901 viste Rudolph Tegner på Charlottenborg som katalog nr. 552: *Portrætbuste af Maleren Jens Lund. Gips*. Portrættet tilhører Vejen Kunstmuseum i både bronze og gips, der for tiden er udstillet i Nivå.

Den hinduistiske sagnfigur

Navnet Sakuntala blev givet til pigen, da hun som spæd blev fundet ude i en skov, omgivet af sakunta-fugle. Hendes guddommelige mor havde måttet forlade hende, da hun skulle retur til guderne. Siden blev Sakuntala gift med Kong Dushantas.

Men som altid i eventyrets verden, skulle hun indledningsvis gå så grumme meget igennem!

Kong Dushantas og Sakuntala mødtes første gang, da han var på jagt. De blev straks forelskede og giftede sig, men kongen skulle hjem og lovede at komme tilbage for at hente Sakuntala – uden at ane, at hun i mellemtiden skulle føde deres søn Bharata. Mens hun åndsfraværende ventede på sin udkårne, kom hun til at fornærme en rishi, der kastede en forbandelse over hende: Personen, som hun var fortabt i at drømme om, ville glemme hende. Men da en bekendt forklarede rishi'en årsagen

til, at Sakuntala var uopmærksom, ændrede han forbandelsen. Hendes udkårne ville glemme alt om hende, men fik han forevist en gave, som han peronligt havde givet hende, ville han atter kunne huske hende.

Intetanende blev Sakuntala ved med at drømme, men besluttede sig langt om længe for at opsøge Kong Dushantas. Undervejs til hans palads krydsede hun en flod. På båden sad hun med hænderne i det kølige vand og mistede den guldring, som hun havde fået af Kong Dushantas.

Jens Lunds fire Sakuntala'er kan ses på Nivaagaards Malerisamling nord for København til den 20. september 2015. "Sakuntala" nedenfor er udført i december 1900. Inv. VKV 2736. Erhvervet med afgørende støtte fra Kulturstyrelsen. Foto: Pernille Klemp.

"Sakuntala". 1900. Inv. VKV 0589.

Da hun nåede frem til kongeslottet, viste rejsen sig at være forgæves. Kongen kunne på ingen måde huske hende og anede ikke, at hun var hans hustru. Der var ikke andet for end at rejse hjem. Derefter drog hun med sin søn ud i skoven, hvor de boede alene omgivet af vilde dyr. Sønnen voksede sig stor og stærk. Det fortælles, at barnets yndede tidsfordriv var at åbne tigernes og løvernes gab og tælle deres tænder.

Langt fra skoven var der en fisker, der en dag fandt en funklende ring i bugen på en fisk – og hvilken ring! Den var af det pureste guld og bar kogens stempel. Fiskeren opsøgte Kong Dushantas. Ved synet af ringen vendte minderne tilbage. For sit indre blik så han Sakuntala. Straks drog han af sted til hendes forældres hjem - forgæves! Han søgte videre ud i skoven, hvor han traf en dreng. Sært må synet have været af den lille gut i færd med at tælle en løves tænder. Adspurgt svarede barnet: "Jeg er Bharata, søn af Kong Dushantas." Sammen opsøgte de Sakuntala, og den lille familie var atter forenet.

Holger Drachmanns Sakuntala

Sakuntalas skæbne er fortalt på mange sprog. I Europa kom den første engelske oversættelse i 1789, og i 1792 kom den på tysk og blev med glæde læst af bl.a. J.W. Goethe. Længe før Jens Lund lavede sine tegnninger, tryktes i 1879 i digtsamling "Ranker og Roser" Holger Drachmanns digt Sakuntala:

<i>1. Jeg kunde for Længsel ej sove, En Blomstervind Slog mig imod, Strømmede herind ad mit Vindu Som en vellugtaandende Flod; Jeg hørte de høje Palmer Suse svagt Med sød Musik; Det hviskede ihvor jeg stod og gik: Sakuntala, Sakuntala</i>	<i>3. O Pige, Du skænker dit Øje Saa fugtigt blødt Ind i mit Blik, Som var det i denne Time, Den bindende Ring Du fik! Ak, ikke en enkelt Time, Enkelt Dag, Nej tusinde Aar Skillende mellem os begge staar: Sakuntala, Sakuntala</i>
--	---

<i>2. Du evige Himalaya, Med Issen højt Mod Himlen Tag, Hvi sender Du dine Kilder At møde min Fod i Dag? Hvi risler de duftende Vover Mindetungt Forbi mig hen? Hvi møder mit bævende Blik igen: Sakuntala, Sakuntala</i>	<i>4. Du tabte ej Ringen i Floden. Dushjántas selv Har slængt den hen, Og stemmed han end den stride Strøm, Han bringer ej Ringen igen. Dushjántas i Palmelunden Jage vil Langs Flodens Bred; Han skyder en Antilope ned: Sakuntala, Sakuntala</i>
---	--

3 X JENSEN MED FOKUS PÅ KVINDEN I 3 X JENSEN

Foredrag tirsdag den 17. november kl. 19.30

Af forhenværende efterskoleforstander Hans Jørgen Lysholm

Foredraget giver et dybere indblik i en ganske usædvanlig familie. Vi kender nok alle forfatteren Johannes V. Jensen, nogle sikkert også søsteren Thit Jensen i hvert fald af navn. Men hvordan gik det til, at dyrlægen Hans Jensen i Farsø kunne få en så usædvanlig børneflokk i alt 12 børn som, for de flestes vedkommende, fik fine og usædvanlige kunstneriske evner og interesser? Det er sikkert en ny historie for de fleste!

Sønnen, Johannes V. Jensen (1873-1950) står som et "fyrtårn" i dansk litteratur med sine hovedværker "Kongens Fald", "Den lange rejse" og "Himmerlandshistorier". Men dansk folkeeje er f.eks. også digtene: "Hvor smiler fager den danske kyst", "Lysfyldt morgen" og "Den grønne søde vår". I alt otte af hans digte er med i den sidste udgave af Højskolesangbogen.

Johannes V. Jensen fik i 1944 tildelt Nobelprisen i litteratur for "sin poetiske fantasi sjældne styrke og frugtbarhed, kombineret med en intellektuel nysgerrighed med en stor rækkevidde og en modig, frisk kreativ stil". Romanen "Kongens Fald" er senere blevet optaget i vores Kulturkanon.

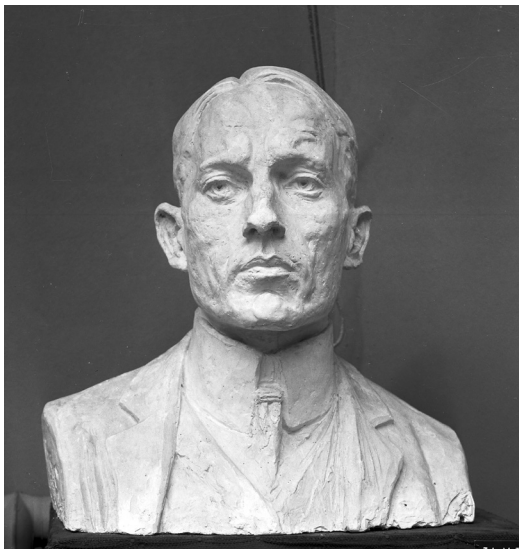
Søsteren Maria Kirstine Dorothea Jensen (1876-1957), senere blot kendt som Thit Jensen, blev fra barnsben meget påvirket af sin mors mange fødsler - og de svære skavanker og handicaps som de medførte. Thits senere forfatterskab og foredragsvirksomhed kom derfor naturligt til at kredse meget om emnerne: "Frivilligt moderskab" og "Kvindernes ligeret". Modet til konstant

Thit og Johannes V. Jensens far,
Hans Jensen.

Thit Jensen

*Johannes V. Jensen (1873-1950)
portrætteret af Niels Hansen Jacobsen i 1906. Busten står i bronze på Museumspladsen i Vejen, foran Hovedbiblioteket i Århus og på Statens Museum for Kunst. Gips-eksemplaret af portrættet er fra Vejen deponeret på Johs. V. Jensen Museet i Farsø*

Hans Jørgen Lysholm

at kæmpe for disse mærkesager fik hun med hjemmefra. Det fortælles om hendes mor Marie Kirstine (1949 - 1926), at hun var den første kvinde i Danmark, der nægtede at lade sig fremstille i en kirke efter en fødsel.

Thit blev, i modsætning til sin storebror, meget påvirket af sin fars interesse for spiritisme, og det påvirkede i stor grad hendes senere forfatterskab. Det var dog som en af kvindesagens mest ihærdige forkæmpere, hun blev landskendt - hadet og elsket over hele landet for sine kvindepolitiske holdninger.

At hun ikke var en kedelig agitator vidner følgende lille anekdote om: Under et foredrag, hvor hun havde omtalt Adam og Eva, blev Thit afbrudt af en mand, der højlydt råbte: "Der-

med sørgede kvinden for, at den første synd kom ind i verden!" Thit kom med et lynhurtigt modsvar: " Javist, men da Adam skød skylden på Eva, kom den første kujon ind i verden!"

Thit rejste som 22-årig til København og efter et par hårde år som husbestyrerinde, slog hun endelig igennem med romanen "To søstre" i 1903. Den blev starten på et meget frugtbart forfatterskab, hvis første del især var båret af kvindepolitiske emner, hvor hun med stort held brugte skønlitteraturen som propaganda og provokation for sine holdninger.

I sine senere år skrev Thit næsten udelukkende historier og romaner om historiske emner, og flere af dem opnåede stor succes i samtiden. Thit Jensen modtog "Den kongelige Belønningsmedalje" i guld i 1949 og "Dannebrogssordenen" i 1954. Hun blev æresmedlem i så forskellige foreninger som "Dansk Forfatterforening", "Dansk Husmoderforening" og "Spiritistisk Mission".

Uden kvinder som Thit Jensen og hendes utrættelige kamp for ligestilling og ligeret er det svært at forestille sig, hvordan kvinderne ville have kunnet kæmpe sig frem til grundlovsændringen i 1915, hvor kvinderne fik valgret. Hun er værd at sætte fokus på i året for fejringen af "100-året for Kvinders valgret". Litteraturkritikeren og forfatteren Jens Andersen har skrevet en biografi om Thit Jensen, "Thit - den sidste vallyrie". ■

MALERIER AF LIV EJDESGAARD

Kunstforeningens udstilling på Vejen Bibliotek
28. oktober – 13. november

Liv Ejdesgaard er født og opvokset på Færøerne. I 1987 flyttede hun til Esbjerg.

Hun fortæller: Jeg har siden jeg var 17 år arbejdet i frisørsalon, hvor min sans for stil, farver og former har været afgørende for, om jeg kunne give kunderne det, som modekaberne kræver af håndværket.

Med disse erfaringer begyndte jeg at gå andre veje, hvor jeg selv kunne afgøre, hvordan stil, former og farver kan sættes sammen. Inspirationen finder jeg i naturen, lyset, farverne og ikke mindst i mine følelser, som stadig suger kraft fra mit færøske ophav.

Jeg begyndte på aftenskole, var siden på kunsthøjskole i Esbjerg og Holbæk og tog også weekendkurser. Jeg har udstillet i Danmark og på Færøerne.

Liv Ejdesgaard kunne opleves på Kunstrunden Sydvestjylland i påsken 2015. ■

SEPTEMBER 2015

Fortsat til søndag den 15. november

SAXBO-stentøj med over 1200 udstillede værker.

Torsdag den 3. kl. 18.30

 Aftentur til Askov Højskole. Samkørsel fra RC.

Tilmelding: Tlf. 7484 2171/3052 5188

Fredag den 4. – søndag den 20.

 Kunstnere fra Sønderjysk Malersammenslutning udstiller i 80-års jubilæumsåret.

Lørdag den 5. kl. 14-17

Vejen Billedskole fejrer 10 års jubilæum på Museumspladsen med masser af aktiviteter.

Søndag den 6. kl. 15

Åbning af udstillingen NARKOTIKA i Dansk Standardpoesi på Museumspladsen.

Søndag den 6. kl. 11-17

Sidste ud kald til Birgit Bjerre-udstillingen. Se side 6.

Onsdag den 9. kl. 19.30

Koncert: Rytmask kormusik med dirigent Hanne Rømer og Round About Vocals. Entre: 100/125 kr.

Søndag den 13. – torsdag den 17.

Kunst- og kulturrejse til Bremen og Worpswede.

Søndag den 20. kl. 15

Teresa Nielsen viser om i SAXBO-udstillingen, gratis.

Fredag den 25. – søndag den 10. oktober

 Kunst uden grænser: Salg fra 35 kunstnere til Læger uden Grænser med løbende kunstauktion.

Søndag den 27. kl. 15 - lørdag den 3. oktober

 Kunstudstilling: Værker fra arbejdsfællesskabet i Atelier Glentevej 47, København.

OKTOBER 2015

Tirsdag den 6. kl. 19.30

Koncert: Duo Samsson – sopran Nickie Johanson og pianist Anita Samsing. Entre: 100/125 kr. Se side 8.

**VEJEN
KUNST
MUSEM**

Østergade 4
6600 Vejen
79966940
museum@vejenkom.dk

Tirsdag den 21. kl. 19.30

Foredrag: Elisabeth Jerichau Baumann. Kunstner, karrierekvinde og rollemodel. Se side 13.

Fredag den 23. – den 15. november

 Luc Thiburs udstiller fornem fransk grafik.

Onsdag den 28. – fredag den 13. november

Udstilling: Liv Ejdesgaard på Vejen Bibliotek. Side 23.

Mandag den 26. kl. 19

 Film: "Mr. Turner" af Mike Leigh i Rødding Biograf.

Lørdag den 31. kl. 9-17

 Tegne- og akvarelkursus ved Kirsten Abelsen, Aktivitetshuset Østergade 28, Rødding.

NOVEMBER 2015

Onsdag den 4. kl. 19.30

Koncert: Iva Navratova på piano og Michaela Fukacova på cello. Entre: 125/150 kr. Se side 14.

Søndag den 8. kl. 15

Teresa Nielsen viser om i SAXBO-udstillingen, gratis.

Torsdag den 12. kl. 18.30

 Besøg på Vejen Kunstmuseum. Teresa Nielsen fortæller om de kvindelige kunstnere i samlingen.

Søndag den 15. kl. 11-17

Sidste ud kald til den store SAXBO-udstilling.

Mandag den 16. kl. 19

 Det første af fire foredrag ved kunsthistoriker Jørgen Steinicke: Virkeligheden undfanges.

Tirsdag den 17. kl. 19.30

Foredrag: 3 x Jensen/Thit Jensen ved Hans Jørgen Lysholm. Entre: 60/80 kr. Se side 21.

Arrangementer uden piktogram eller stedangivelse foregår på Vejen Kunstmuseum

 Kunst 6630, Rødding

 Sydjysk Kunstforening, Galleri 46, Holsted

Museets åbningstider:
Tirsdag – fredag kl. 10.00 – 16.00
Lørdag – søndag kl. 11.00 – 17.00
Mandag lukket. Gratis adgang.